

שיחת השבוע

יש חדש

בדיקת תפילין ומזוזות

עם כניסתנו לחודש אלול בתי חב"ד פותחים במבצע לבדיקת תפילין ומזוזות. צעירי חב"ד מתגברים את 'מוקד המזווה הארצי', הפועל כל השנה ובאמצעותו אפשר לשגר פנייה לאחד מ־493 בתי חב"ד, לבדיקת מזוזות הבית. כמורכז אפשר לקבל מידע על קניית מזוזות כשרות חדשות עם 'תו פיקוח' חב"ד. פרטים באתר www.mezuza.org.il

סיורי סליחות

בתי חב"ד עורכים סיורי סליחות מותאמים לעת הזאת, בסימטאות ירושלים. הסיורים יהיו אי"ה בימים י"ז-י"ח באלול. ההשתתפות באמצעות בית חב"ד המקומי.

שבתון אשנב

שבתון בנושא 'המלך בשדה' יהיה אי"ה בכפר חב"ד, בשבת פרשת תצא, י"ג באלול על-ידי אשנב לחב"ד. הרצאות, סדנאות, ניגוני נשמה, סיורים ועוד. לינה בבית ההארכה של מדרשת 'מעיינותיך'. רישום מראש חובה בטל' 054-2077022.

תיקון: נפלה טעות לפני 3 שבועות במספר הטלפון להשגת הספר 'אוצרות הסולם' על התורה. המספר הנכון: 052-7617791.

זמני השבוע

יום	ת"א	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק	בניטת השבת
6:45	7:07	6:57	7:06	7:03	7:38	בניטת השבת
8:04	8:06	8:07	8:04	7:59	8:39	צאת השבת

ערכת התוכן של חב"ד

מינוי עד הבית
073-3943399
chabad4u.org.il
או חפשו בגוגל 'מצד נשמה'

פרקי אבות: פרק ו

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שלוחות
ת"ד 1122 כפר חב"ד 6084000
דוא"ל: chabad@chabad.org.il
אתר: www.chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

אם יש ספק – אין ספק

כל התירוצים שהיו יפים לתחילת המגיפה כבר אינם תקפים אחרי שנה וחצי. הבה נקבל עלינו בימי אלול אלה קצת יותר זהירות ואחריות

יותר זהירות, פחות חולים במחלקות הקורונה (צילום: רובי קסטרו)

למוות (ה' ישמור). וכי מישהו מאיתנו רוצה דבר כזה על מצפוננו? הלוא מעגל הדבקה של אלף איש יכול להיגרם בגלל חוסר זהירות של אדם אחד!

וגם אם לא נדבר על תחלואה קשה או מוות – הלוא גם תחלואה קלה כרוכה בסבל רב. אנשים שחלו בגל הנוכחי מעידים שעברה עליהם תקופה לא קלה כלל. ומה על אובדן פרנסה, הכנסת מעגלים שלמים לבידוד, ביטול תורה? מה בסך-הכול מבקשים? אחריות וזהירות!

קצת יותר אחריות

איש אינו הולך להדביק אחרים בזדון, אבל חוסר זהירות הוא חוסר אחריות. אם יש תסמינים או חשיפה לחולה – אין אומרים 'זה לא-כלום', אלא נבדקים ומוודאים שאכן כך הדבר. הלכתם להיבדק? אל תסתובבו בקרב אנשים עד שתקבלו תשובה שלילית. אמצו את הכלל: אם יש ספק – אין ספק!

כל התירוצים שהיו יפים לתחילת המגיפה – 'לא ידעתי', 'לא חשבתי', 'לא הבנתי' – כבר אינם תקפים אחרי שנה וחצי. הבה נקבל עלינו בימי אלול אלה קצת יותר זהירות ואחריות. ראוי שנחשוש מפני ספק פיקוח נפש כשם שאנחנו חוששים מספק חילול שבת. ושתהיה לכולנו כתיבה וחתומה טובה לשנת בריאות, שמחה וגאולה.

כמה וכמה מקומות בתורה, ובהם בפרשת השבוע, מופיע הציווי על הקמת 'ערי מקלט' שנועדו לקלוט את מי שרצחו אדם בשגגה. האנשים האלה לא חשבו לרגע לגדוע חיים. לעיתים הנרצח בשגגה היה חבר יקר ואהוב, והדבר בוודאי הכאיב להם וציער אותם. ובכל זאת קבעה התורה כי דינם גלות מביתם לעיר מקלט, כעונש ותיקון על חוסר זהירותם.

בדיני פיקוח נפש יש הגדרה מיוחדת – ספק פיקוח נפש. אין ודאות שמצב מסוים מסכן חיים, אבל יש אפשרות שאולי יקרה כך. ההלכה קובעת שעל ספק פיקוח נפש מחללים שבת ועוברים

על רוב איסורי התורה (כמובן, יש הגדרות מה נחשב ספק פיקוח נפש ועד כמה עשיית האיסור חיונית להצלה). זאת מפני החומרה הגדולה של אובדן חיי אדם.

על מצפוננו?

למרבה הצער, גם אחרי שנה וחצי שבה העולם כולו מתמודד עם מגיפת הקורונה, כאשר בארץ בלבד כבר קברנו יותר מששת-אלפים וחמש מאות נפטרים, עדיין לא הכול הפנימו את ההכרח להיזהר גם בספק פיקוח נפש.

אכן, יש טענות צודקות על התנהלות הממשלה. על אכיפה בררנית. על פתיחת השמיים לטיסות המוניות של ערבים לטורקיה. על הימנעות מסגר בקיץ ודיבורים על סגר בחגים, כאילו חגי תשרי חשובים פחות מנופש ובילויים. הכול נכון, ועדיין מחובתנו להיזהר שלא להרחיב את מעגלי ההדבקה, כי זה לפחות בגדר ספק פיקוח נפש.

מומחי הרפואה בעולם כולו עדיין לומדים את המחלה, אבל דבר אחד רואים בבירור – ככל שמתרחבים מעגלי ההדבקה ועולה מספר המאומתים, עולה מספר החולים הקשים, ובעקבותיו התמותה. הסטטיסטיקה מלמדת שמכל אלף מאומתים יש עשרים חולים קשים, ושבעה מהם נפטרים (אלה הנתונים בארץ).

אז נכון, הרוב המכריע של המאומתים יפתחו מחלה קלה, אבל מקצתם יגיעו למצב קשה ואף

דרך רחבה לתשובה

המעניקה 'חיות' ואור רוחני גם בחלק הנגלה שבתורה.

דרך בטוחה

תורת החסידות מסבירה שחודש אלול הוא בבחינת 'עיר המקלט' של השנה, שבו אפשר למצוא מחסה ותיקון על פגמי השנה החולפת. אדם עלול לחשוב שהדרך ל'עיר המקלט' הרוחנית היא צרה וקשה למעבר, וכל סטייה קטנה עלולה להטות אותו מדרך התשובה, וכל ההשקעה הרוחנית תרד לטמיון.

על כך אומרים לו: "דרך ערי מקלט שלושם ושתיים אמה". זו דרך רחבה ובטוחה, שכל אחד ואחד יכול לצעוד בה בבטחה. ועלידי ההכנה המתאימה בימי חודש אלול - עיר המקלט הרוחנית - מתבטלים כל הדברים הבלתי-רצויים שנעשו במשך השנה, וה'נמלט' זוכה למשפט שיוציאו זכאי, ויזכה בתוך כלל ישראל לכתובה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

(תורת מנחם, כרך ג, עמ' 307)

אלא שההשתדלות של התורה למען הרוצחים נושאת עימה מוסר השכל גם בעבודה הרוחנית. יהודי שחטא כלפי הקב"ה, בשוגג או במזיד, הוא בבחינת 'שופך דם האדם' - שופך את החיות של הנפש האלוקית לרשות הסטרא אחרא. ובכל-זאת התורה הכינה בעבורו דרך רחבה וסלולה כדי שיוכל לערוך חשבון נפש, למצוא את הדרך הנכונה ולתקן את פגמיו.

סיוע מלמעלה

תנאי הכרחי לתשובה הוא הכרה בחטא והבנת חומרתו. עניין זה בא לידי ביטוי בהלכה הקובעת (מכות יב,ב) שרוצח שגלה לעיר מקלט ורצו תושבי העיר לכבדו, יאמר להם "רוצח אני". כי רק מתוך חשבון נפש אמיתי ופנימי אפשר לצאת לדרך של תשובה ותיקון.

ואז האדם זוכה לסיוע מן השמיים, כפי שמשתקף בהלכה האומרת "תלמיד שגלה מגלין רבו עימו, שנאמר: 'וְחַיִּי - עֲשֵׂה לוֹ דָּבָר שֶׁתִּהְיֶה לוֹ בּוֹ חַיִּית' (מכות יא,א). היינו שמחזירים את החוטא לחיים, על-ידי לימוד התורה - ובמיוחד פנימיות התורה, נשמתא דאורייתא,

ערי מקלט נועדו להציל את חייהם של מי שעשו את המעשה החמור ביותר - הריגת נפש. אפילו רוצח במזיד היה מוגן (זמנית) בתחומי ערי המקלט עד עומדו לדין, וייתכן שפסק הדין יהיה שאין הוא חייב מיתה.

התורה קבעה הנחיות ברורות שנועדו להקל את הגישה לעיר מקלט בעבור הרוצח הבורח מפני גואל הדם. למשל, חובה להציב שלטים בצמתים המובילים לעיר המקלט, ובהם הכיתוב 'מקלט', כדי לכוון את הבורח לנתיב שיובילו ליעדו. הדרך עצמה צריכה להיות רחבה שלושים ושתיים אמה - פי שניים מהרוחב ההלכתי של 'דרך הרבים'. זאת על-פי הפסוק "תִּכְיֶינָה לָךְ הַדְרֹתָ".

דאגה לרוצח

לכאורה, לשם מה יש צורך בדרך רחבה כל-כך כדי לסייע לנמלט לעיר המקלט?! ובמיוחד שמספר הרוצחים, שבעבורם תוקנה הדרך הרחבה, איננו גדול. ואף-על-פי-כן קובעת התורה שהדרך לעיר המקלט צריכה להיות רחבה ביותר!

אמרת השבוע

טהורים כבתחילה

כאשר נתמנו דיינים חדשים לבית הדין במודז'יץ השתתף האדמו"ר ממודז'יץ במעמד ההכתרה ואמר:

"אנו מבקשים בתפילה: 'השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה'. מדוע מדגישים שהשופטים יהיו 'כבראשונה' והיועצים 'כבתחילה'?"

"אלא שכאשר דיינים מתמנים לתפקידם יש להם כוונות טובות, לשרת את הציבור באמונה וביושר. גם מנהיגי הציבור שואפים בראשונה להיות נקיי כפיים ומסורים לכלל. החשש הוא שברבות הזמן יזנחו את הדרך הישרה ויסטו ממנה. לכן מבקשים ששופטינו ויועצינו יהיו 'כבראשונה' ו'כבתחילה', כפי שהיו בשעה שנתמנו".

פתגם חסידי

התורה אומרת 'שופטים ושוטרים תיתן לך' - על עצמך עליך להחיל משפט קשוח ומשטר נוקשה, ואילו על האחרים - 'ושפטו את העם משפט צדק', עליך להצדיק אותם" (החזה מלובלין)

מינוי מלך | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

מן המעיין

אימתו עליך

אמר רב אשי, מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול, דכתיב "שום תשים עליך מלך" - שתהא אימתו עליך.

(קידושין לב)

יראה מהקב"ה לבדו

כשם שהמלך אינו מפחד מפני אדם, אלא מפני מלך מלכי המלכים, כך תהיה אימה זו עליך, שלא תתיירא משום אדם אלא מהקב"ה.

(רבי צבי הכהן מרימנוב)

מלך על עצמך

"תשים עליך" - על עצמך; "מלך" - שתהיה שולט על רוחך, על מעשיך והתנהגותך.

(רבי ישעיה מרופשיץ)

התבטלות לקב"ה

הכוונה הפנימית במצווה זו היא - להביא את העם לידי התבטלות להקב"ה. כי המלך בטל בתכלית למלכות שמיים, ולכן נקרא 'מלך', להיותו 'מרכבה' למלכותא דרקיעא; ומאחר שבני העם בטלים אליו, הרי עלידו הם בטלים לקב"ה.

(דרך מצוותיך)

כל ימי חייך

כל התחדשות מעוררת התרגשות. כל מלך בתחילה הוא שפל ומקבל עליו עול מלכות שמיים, אבל אחר-כך ההרגל נעשה טבע, והוא

מתנשא ומתגאה, ופעמים אף מתריס כלפי מעלה. זה מה שהתורה מזהירה "והיה כשבתו על כיסא ממלכתו" - שיהיה תמיד כמו בעת שבתו, וזאת ישיג אם יקרא בתורה כל ימי חייו.

(מנחת חינוך)

נקי תמיד

חז"ל אמרו (ירושלמי ביכורים ג,ג): "כל העולה לגדולה מוחלין לו כל עוונותיו". הרי שביום עלותו על כיסא ממלכתו הוא צדיק ונקי מכל חטא ועוון. על כך התורה אומרת: "והיה - תמיד יהיה ככה - כשבתו על כיסא ממלכתו".

(עיטורי תורה)

שתי תורות

"וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר" (דברים יז,יח). "שתי ספרי תורות, אחת שהיא מונחת בבית גנזיו, ואחת שנכנסת ויוצאת עימו" (רש"י, מסנהדרין כח). מלך בישראל צריך שיהיו לו שתי ספרי תורות: אחת שמונחת בבית גנזיו, לו לעצמו, שייזכר בה לכל פרטיה ודקדוקיה בקפדנות יתרה, ואחת שתצא עימו אל העם - כלפי העם יתנהג לפנים משורת הדין.

(כתב סופר)

חוץ ופנים

בשבתו בביתו צריך להיות ליבו חלל בקרבו, ויידע ויבין שגדולתו ניתנה לו מאת ה'. זו התורה שהיא מונחת בבית גנזיו.

(ילקוט גרשוני)

טלית
חלום

המלווים התקבצו, אך מסע ההלוויה התעכב. "מדוע ממתנינים? למי מחכים?", תהו האנשים. "חתנו של המנוח מעכב את ההלוויה", עברה השמועה, שהגדילה עוד יותר את התהייה.

זה היה בשנת תרע"ב (1912). פחות מיממה קודם לכן התבשרו תושבי העיירה דאראבאן שברומניה, כי ר' יוסף ברץ, יהודי נכבד, גביר גדול ובעל צדקה, השיב את נשמתו לבוראו. חתנו, ר' אברהם פסטינג, שימש ראש הקהל בעיר צ'ורטקוב, וכשקיבל את הידיעה המעציבה מיהר לבית חותנו, להשתתף בהלווייתו.

בבואו מצא את הבית חתום בחותמות ממשלתיות. התברר לו שהממשלה אינה מאפשרת למשפחה להיכנס לבית הנפטר עד שישולם מס פטירה, כחוק, אלא שהמשרדים היו סגורים באותו יום.

הבעיה התעוררה כאשר ביקשו הקברנים לעטוף את גופת הנפטר בטלית, אלא שהטלית הייתה בתוך הבית. באין ברירה חשבו אנשי החברה קדישא לקחת טלית אחרת, ומולם התייצב ר' אברהם פסטינג ועמד על כך שיקברו אותו אך ורק בטלית שהכין חותנו.

לא הייתה ברירה ונער צנום נשלח להשתחל אל הבית מבעד לארובה. הוא הוציא את הטלית, ורק אז יצאה ההלוויה לדרכה.

בתום ההלוויה ביקשו אנשי החברה קדישא להבין את פשר נחישותו של ר' אברהם לטמון את חותנו בטליתו דווקא, ור' אברהם פתח וסיפר:

בעיר צ'ורטקוב, מקום מגוריו, חי יהודי ולו בן יחיד. לפני פטירתו ביקש האב מבנו כי אחרי פטירתו יקבור אותו בטלית חדשה שקנה. הבן הבטיח לאביו כי ימלא את הוראתו, אך האב ביקש: "אנא הישבע לי בתקיעת כף כי לא תקברני בשום טלית לבד מהטלית שקניתי והכנתני". הבן נשבע לו כבקשתו.

כמה שעות אחר כך החזיר האב את נשמתו ליוצרו. צער הפטירה והטרדות הרבות שנפלו על כתפי הבן היחיד השכיחו ממנו את בקשתו האחרונה של אביו, והוא נטמן בטלית אחרת.

עבר זמן לא רב, והאב הופיע אצל בנו בחלום. "למה לא קברת אותי בטלית החדשה, כפי שהבטחת לי",

תבע האב. החלום חזר ונשנה. בלילות הבאים היה האב חוזר ותובע: "הלוא הבטחת לי בתקיעת כף כי תמלא את בקשתי!".

הבן לא ידע מה לעשות. וכי אפשר לפתוח את הקבר ולהחליף את הטלית? בפעם הבאה שהאב בא אל בנו בחלום התנצל הבן וביקש את סליחתו. הוא התחנן לפני אביו שידון

אותו לכף זכות, על שטרדות הלוויה וצער הפטירה השכיחו ממנו את הבטחתו.

"אני מקבל את דבריך", אמר לו האב, "אבל הלוא נתת לי שבועה בתקיעת כף, ולכן עליך להתיר אותה בבית דין. בוא איתי לבית הדין ונתיר את השבועה". הבן הסכים והלך בחלומו עם אביו לבית דין של מעלה.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

יועצים במקום שוטרים

בתפילת שמונה עשרה אנו מבקשים: "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחילה". התפילה הזאת מבוססת על נבואת ישעיה (א,כו): "וְאֶשְׁיבָה שְׁפִטֶיךָ כְּבָרָאשְׁנָה וְיִועֲצִיךָ כְּבַתְחִלָּה". כלומר, אנו מצפים שבזמן הגאולה ישובו השופטים והיועצים האמיתיים של עם ישראל, כפי שהיו 'בראשונה' ו'בתחילה'.

הפסוק והתפילה מדברים על שופטים ויועצים, אבל התורה מצווה (דברים טז,יח): "שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שַׁעֲרֶיךָ". כאן יש לנו שופטים ושוטרים ולא יועצים. שופטים הם הדיינים הפוסקים פסקי הלכות, ושוטרים תפקידם לכפות את בעלי הדין לקיים את פסק השופט (כפי שרש"י מפרש שם). מדוע אין השוטרים מזכרים בייעודי הגאולה ובמקומם מופיעים 'יועצים'?

עצה בגובה העיניים

התשובה בפשטות היא שבזמן הגאולה לא יזדקקו עוד לשוטרים, מכיוון שלעתיד לבוא יתבטל הרע ויטולק יצר הרע (כמו שנאמר "אֵת רִיחַ הַשְּׂמָאָה אֶעְבִּיר מִן הָאָרֶץ"). הכול יציית לשופטים ולא יזדקקו לכפיית השוטרים. וכך הרד"ק מפרש (ישעיה שם): "זה יהיה בימות המשיח שיכלו הרשעים כולם ושארית ישראל לא יעשו עוולה ולא ידברו כזב".

אך למעשה החידוש בזמן הגאולה אינו בהפיכת השוטרים למיותרים, אלא בכניסתם של ה'יועצים' תחתיהם. אם בזמן הזה מערכת המשפט מורכבת משופטים ומשוטרים, לעתיד לבוא היא תהיה בנויה משופטים ומיועצים.

ההבדל בין שופט ליועץ הוא שהשופט עומד מעל הנשפט וגוזר עליו פסק הלכה, בלי התחשבות ברצונו ובמידת הבנתו. הנשפט חייב לקיים את דינו של השופט בין שהדברים מתקבלים על דעתו בין לאו. לעומתו, היועץ מדבר עם האדם כשווה אל שווה, ונותן לו עצה שהשומע עצמו מבין ומגיש שהיא טובה בעבורו.

ויש בזה מה שאין בזה: יתרונו של היועץ, שהשומע מקבל טוב יותר את העצה והיא חודרת עמוק יותר לפנימיותו. ואולם לשופט יש יתרון, שדבריו מתקבלים מתוך סמכות עליונה, כמי שהקב"ה נתן לו כוח לפסוק את דבר התורה, והאדם מתבטל ומקיים את הוראתו מתוך קבלת עול.

ההכנה לגאולה

חלוקה דומה קיימת בין דברי תורה לדברי נבואה. התורה, בעצם מהותה, היא חוכמתו ורצונו של הקב"ה. גם כשירדה למטה ונתלבשה במושגי העולם הזה, היא נשארת למעלה מהבריאה ולמעלה משכלו המוגבל של אדם. לעומתה, הנבואה, אף שהיא דבר ה', אשר "גִּלְגָּה סוּדוֹ אֶל עֶבְדֵי הַנְּבִיאִים" (עמוס ג,ז), בכל זאת היא נקלטת בדעתו ובשכלו של הנביא, והיא גם צריכה להתגלות בדיבור (קול גשמי), וגם תוכנה קשור ל"דברים העתידיים להיות בעולם" (כדברי הרמב"ם בהלכות יסודי התורה פרק י הלכה ג).

ועל כך נאמר: "ואשיבה שופטייך כבראשונה ויועצייך כבתחילה". בבוא הגאולה תחזור השלמות של השופטים, פוסקי דיני התורה, והיועצים, הם הנביאים. ובראש ובראשונה משיח צדקנו עצמו, שיהיה הן רב הן נביא.

ההכנה לזה נעשית גם לפני הגאולה, ובעיקר בזמננו, בעומדנו ברגעים האחרונים שלפני הגאולה. ה'שופטייך' וה'יועצייך' הם רבותינו נשיאינו, שמלמדים תורה (גילוי פנימיות התורה) ויועצים עצות בענייני תורה ויראת שמיים, עד עניינים גשמיים – שזה עניין הנביאים; ועד הנבואה העיקרית – הנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומייד ממש "הנה זה (משיח) בא" (ראו ספר השיחות ה'תנש"א כרך ב, עמ' 780).

ישבו שם שני דיינים הדורי פנים, ממתנינים הצטרפות הדין השלישי. כעבור זמן קצר נכנס הדיין, והדיין החל. האב הציג את טענותיו כי בנו הפר שבועה שנשבע בתקיעת כף, ואילו הבן הסביר כי הדבר קרה באונס.

בית הדין פסק שהבן אינו אשם וכי יש להתיר את השבועה. כדי להתיר את תקיעת הכף לחצו הדיינים את ידו של הבן. כאשר הבן לחץ את ידי שני הדיינים הראשונים חש כי אלה ידיים מהעולם העליון, אבל כשלחץ את ידו של הדיין השלישי הרגיש שזו יד גשמיית, של אדם בעולם הזה. הדבר הפליא אותו והוא התבונן בפניו של הדיין בניסיון לזהותו, אך לא הצליח.

הבן התעורר מהחלום המרטיט ונזקק לכמה דקות כדי לעכל שהכול התרחש בחלום. מאז לא שב אביו לפקוד אותו בחלומותיו, אבל זהות הדיין השלישי טרדה את מנוחתו. הוא היה משוכנע כי הדיין הזה הוא אחד מצדיקי הדור, והחליט לאתרו. נפרד האיש מבני ביתו ויצא לנדוד בעולם בתקווה למצוא את הצדיק.

כמעט שנה שלמה נדד ממדינה למדינה, מעיר לעיר, אך לא מצא את מה שחיפש. יום אחד בא לעיירה בוהוש שברומניה, ושם את פעמיו להיכלו של האדמו"ר מבוהוש, רבי יצחק פרידמן. כשפתח את הדלת וראה את תואר פניו, נפלטה מפיו זעקה: "רבי!...".

בהתרגשותו הגדולה רצה לומר כי הוא הדיין השלישי שהופיע בחלומו, אך רבי יצחק רמו לו שלא יאמר דבר. "אני יודע הכול, אינך צריך לספר לי", אמר והוסיף: "הקשב היטב לדבריי. אל תספר דבר מכל הסיפור שאירע לך. אם תעשה כן, חיי שנינו נתונים בסכנה!".

הרבי הרעיף עליו ברכות ונפרד ממנו לשלום. קל לתאר את קבלת הפנים שחיכתה לאיש בשובו לביתו אחרי שנה של היעדרות. בני הבית ציפו בקוצר רוח לשמוע מה העלה בחכתו בנסיעתו הממושכת, אך הוא סירב לגלות, נאמן לדברי הצדיק.

ואולם אשתו לא הרפתה, ולחצה עליו לגלות לה את פשר הדבר. האיש לא עמד בהפצרותיה וגילה לה. לדאבון הלב, באותה שנה נפטרו האדמו"ר מבוהוש (בי' באלול תרנ"ו) ובעל החלום.

סיים ר' אברהם פסטינג את סיפורו ואמר: "בעקבות הסיפור השתדלתי מאוד כי אבי ייקבר בטליתו, כדי למלא את רצונו".

(על-פי 'נר ישראל')

שיחה על 'ערי מקלט' בלבנון

הוא שואל, ואני, בהתנצלות, עונה: 'משהו של דוסיס, עזוב'."

כוח ממגנט

"בוא נלמד", מציע איתמר, "גם ככה אין מה לעשות". אהוד מדפדף ומוצא שיחה של הרבי על 'ערי מקלט'. אהוד קורא ומסביר. כמה חיילים באים אחד-אחד ושואלים אם אפשר להצטרף.

בתוך זמן קצר כמניין חיילים מצטופפים לשמוע את דברי התורה. "פתאום הלב שלנו נשפך החוצה. משהו במילים של הרבי הצליח להמיס אותנו, לחמם את הלב ואפילו את הגוף", מספר אהוד. "איזה כוח ממגנט של אחדות לא מוסברת עטף את כולנו. באותן שעות שלמדנו, לא היה בינינו דתי, חילוני, מסורתי, חרדי, ספרדי, אשכנזי, או כל מושג מפריד אחר. היה בינינו סוג של חיבור לא ברור, של גברים שעזבו את הבית, חלק השאירו משפחה, חלק השאירו עסק. שאלנו שאלות על החיים, על עצמנו ועל העולם. היינו עטופים בכוח לא-מוסבר, שהוציא אותנו לכמה שעות מהזמן".

חוויה שמימית

הלימוד נקטע כשהמפקד מודיע שצריך להתכונן לפעילות הערב. אחד החיילים שואל את אהוד: "יש לך תפילין?". אהוד עונה בחיוב.

בימים האלה מלאו חמש-עשרה שנה למלחמת לבנון השנייה. העיתונאי אהוד-עזריאל מאיר (42), מהיישוב צופים, נושא עימו זיכרון מיוחד, שמרגש אותו בכל פעם שהוא נזכר בו.

המלחמה פרצה ערב חתונתו. צו 8 קטע את כל ההכנות לחתונה. הוא סופח לגדוד צנחנים של המילואים, חוץ מהצוות שלו לא הכיר שם איש. בדרך לצפון מישהו הציע לעבור במגדל העמק ולקבל ברכה ודברי חיזוק מהרב גרוסמן. הוא נכנס שם לבית הכנסת, להתפלל מנחה, ומצא חוברת 'דבר מלכות', ובה שיעורי פרשת השבוע עם דברי תורה של הרבי מליובאוויטש. אהוד הכניס את החוברת לאפודו.

הקיבוצניק מתעניין

כמה שעות אחר-כך הם בתוך לבנון. "טנק מרכבה עולה על גבעה מולנו ושני טילי אויב משתקים אותו", הוא משחזר. "באותו רגע הבנו כולנו - אנחנו במלחמה. כשמחלצים אחר-כך את יושבי הטנק בשקיות, אנחנו כבר יודעים שזו מלחמה ארוכה".

היעד הבא: קאוזה, כפר נוצרי לבנוני. "תפסנו בלילה מחסה בכנסייה נטושה. בבוקר אנחנו יושבים בכנסייה, ממתנינים לפקודות. לידי יושב איתמר, קיבוצניק לשעבר ותלאביבי בהווה. מדליקים עוד סיגריה ומדברים. הוא מביט באפוד שלי ורואה את ה'דבר מלכות'. 'מה זה?',

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

גילוח הראש

שאלה: האם מותר לגלח את כל הראש?

תשובה: איסור לא תעשה בתורה הוא לגלח את צידי הראש, כנאמר (ויקרא ט"ז, כז): "לא תקיפו פאת ראשכם". הכוונה שאסור לגלח את שער הצדעיים שמשני צידי הראש, ואז יראה המקום הצדעיים בלי שיער, כמו אחורי האזניים והמצח, ובכך יהיה הראש 'מוקף' שטח חלק בלי שיער.

המקום האסור בגילוח הוא המשולש שפינתו העליונה הקדמית היא בקו השיער שמסתיים במצח; הפינה העליונה האחורית היא בנקודת החיבור העליונה של האוזן לראש; והפינה התחתונה היא סמוך לתעלת השמע שבאוזן. בשולחן ערוך החמיר כפי הסוברים שהפינה התחתונה נמשכת עד תחת האוזן - תחילת הלחי התחתונה.

הרמב"ם מסביר שטעם האיסור הוא שכן היו נוהגים כומרי עבודה זרה, והתורה אסרה להידמות להם.

אהוד (מביט למצלמה) והצוות שלו, לצד הרב גרוסמן, לפני היציאה למלחמה (צילום: משה בוזגלו)

"יש מצב שאתה שם לי אותן? מאז הבר-מצווה לא נגעתי בזה", אומר החייל. התמונה שלו עומד בכנסייה, עם תפילין על היד והראש, הייתה מחזה סוריאליסטי. "בעת האחרונה נודע לי שאותו חייל החל לימים לשמור מצוות", סיפר לנו אהוד השבוע, "האם זה בעקבות אותם רגעים? אינני יודע".

"באותו לילה", מספר אהוד, "החזבאללה שיגר לעברנו טיל. הם בדרך כלל לא מפספסים. אבל הטיל הזה פגע בבית לידנו. בעבורי, לחויה השמימית שחוינו יש לזה קשר בהחלט. השעתיים המופלאות האלו הבהירו לי מה זה אומר שהרבי לומד איתך, כי באותו זמן כולנו למדנו עם הרבי במקום הכי לא-צפוי, בלבנון".

המתנה המושלמת!

סטנדר פלוס שנים באחד

ניתן למצוא בחנויות יודאיקה ובחנויות משכן תכלת בכל רחבי הארץ

לברורים ומידע
053-963-9639

www.Rubyjudaica.com

מתאים גם לספרים גדולים | קטן וקומפקטי | מתקפל
קל ונוח לשימוש | נכנס בקלות לתיק הטלית והתפילין

למחלקת המודעות (בלבד) של שיחת השבוע:
טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com

חוזרים באושר לבית הספר!

אושר עד

קונים הכל במקום אחד בלי טריקים, בלי שטיקים.

